

Rozjímání na první sobotu

NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

sr. Urszula Kłusek, SAC

Vítej, Maria, Matko má a učitelko života odevzdaného Pánu. Znovu odpovídám na tvé pozvání, Fatimská paní, a odevzdávám dobrému Bohu čas meditace, abych tě, Maria, potěšil a zadostiučinil za rouhání a urážky, kterými zraňujeme tvé Neposkvrněné srdce. Kéž je moje modlitba a meditace zadostiučiněním za rouhání proti Tvému Neposkvrněnému Početí, tvému Panenství a božskému Mateřství a za rouhání těch, kteří se do srdcí nevinných dětí zasévají nenávist k Tobě, Maria, a také za ty, kteří Tě hanobí ve tvých obrazech a sochách.

Maria, ty jsi celá krásná a čistá, cele oddaná Bohu a lidem, celá svatá. Každá sekunda tvého života byla zaměřena na Boha, na Ježíše. Nikdy jsi Boha nezranila ani sebemenším hříchem, ale byla jsi vždy poslušná jeho nejsvětější vůli. Žila jsi v takovém sjednocení s Bohem, které si ani nedokážeme představit a které se nezměnilo, ani nepřestalo okamžikem, kdy Pán Ježíš odešel do nebe. Něco se ale přece změnilo. Od chvíle nanebevstoupení jsi už svého Pána a milovaného Syna neviděla očima těla, ale už jen očima duše. Určitě jsi přijímala nejsvětější Tělo Pána Ježíše v eucharistii, ale jako každé Matce se ti stýskalo, chtěla jsi vidět své Dítě na vlastní oči, abys svého Syna mohla přitisknout, aby ses ho mohla

dotknout, cítit teplo jeho dlaně, vidět jeho tvář, podívat se mu do očí. Zakusila jsi, Maria, stesk Matky, která už nemůže vidět své dítě. Ale zůstala ti naděje. Věděla jsi, kam odešel tvůj Syn, a věděla jsi, že odešel do domu Otce, aby ti tam připravil místo. Ale jak dlouho potrvá toto čekání, to jsi nevěděla. Takže jak bylo tvým zvykem, Maria, vše jsi uchovávala ve svém Neposkvrněném Srdci a celá ses s důvěrou odevzdávala Boží vůli. Zároveň jsi splnila úkol, který ti Ježíš zanechal, když tě učinil Matkou církve a Matkou apoštolů.

Ty jsi, Maria, věděla, že církev, to je Kristus, jeho mystické tělo. Milovala jsi a miluješ církev. Byly a jsou ti blízké všechny věci, týkající se církve. Setrvala jsi v neustálé modlitbě, takže jsi se stále přimlouvala za tuto mladičkou církev, za kterou Ježíš tolik trpěl. Viděla jsi, jak v církvi tepe Boží život, jak Duch Svatý moudře a s láskou církev vede a působí, že roste a rozvíjí se i přes těžkosti a pronásledování. A také jsi, Maria, čekala. Čekala jsi na tu šťastnou chvíli, ve které budeš moci odejít do nebe. Nebála ses smrti, protože jsi věděla, kam a ke komu jdeš. Myslím si, Maria, že ses tak jako každý moudrý člověk připravovala na chvíli smrti, na tu chvíli, která je zároveň branou do věčného života.

Evangelisté o této etapě tvého života nepíší nic. Mohu si jediné představovat, co jsi tehdy, Maria, prožívala, co se odehrávalo ve tvém srdci, jaké byly tvé touhy a myšlenky. Někdy na otázku, co jsi prožívala, hledám odpovědi u mystiků. Bl. Maria z Agredy píše, že s dovolením svaté Trojice jsi, Maria, sestavila svou závěť. Nevím, jestli to tak bylo, ale rád čtu tuto závěť, protože její obsah mi odhaluje tajemství tvého srdce. Zaposlouchejme se do slov této závěti:

„Nejvyšší Pane, odvěký Bože! Já, bídný zemský červ, vzdávám ti hold plný nejhlubší cti a nejvyšší úcty. Tobě Otci, Synu, Duchu Svatému, třem různým osobám v jedné nerozdělitelné podobě, v jedné podstatě a v jednom majestátu, který je nekonečný ve své dokonalosti. Vyznávám tě jako jediného, pravého a výhradního Stvořitele a Vykupitele všeho, co existuje. Ve tvé přítomnosti oznamuji svou poslední vůli;

Nevlastním žádná dobra pozemského světa, které bych po sobě mohla zanechat. Nikdy jsem totiž nevlastnila ani nemilovala nic jiného než pouze tebe, který jsi mým dobrem. Nebeským tělesům, hvězdám a všemu stvoření děkuji za to, že mě bez mé zásluhy udržovaly při životě a plnily tak tvou vůli. Z celé své duše toužím a očekávám od nich, že ti budou sloužit a chválit tě, a lidem, mým bratřím, budou dávat vše, co potřebují ke svému životu. Aby to mohly lépe plnit, zříkám se, nakolik je to možné, mé moci nad nimi, kterou mi dal tvůj majestát; tuto moc přenechávám lidem, aby jim tato stvoření sloužila a pomáhala. Mé šaty daruji sv. Janovi, kterého jsem přijala za syna. Moje tělo ať znovu přijme země; ona je společnou matkou a jako dílo tvých rukou je ve tvé službě.

Svou duši odevzdávám do tvých rukou, můj Bože, aby tě po celou věčnost chválila a milovala. Moje zásluhy a všechny poklady, které jsem shromáždila díky tvé milosti, odevzdávám svaté církvi, mojí matce a vládkyni, jako mé hlavní dědičce. Jí odevzdávám s tvým svolením všechno, a chtěla bych jí dát ještě více. Toužím, aby především mé zásluhy sloužily chvále tvého nejsvětějšího jména, aby se přičinily o to, že se tvá nejsvětější vůle splní na nebi i na zemi a aby všechny národy poznaly tebe, pravého Boha, milovaly tebe a vzdávaly ti slávu a chválu.

Za druhé, odevzdávám své zásluhy apoštolům a všem kněžím, kteří nyní žijí a budou žít v budoucnosti, aby byli svou

nevýslovnou dobrotou užitečnými služebníky a dobře plnili svůj úřad, aby plni lásky, síly a svatosti uměli duše vykoupené tvou krví náležitě učit a vést ke svatosti.

Za třetí, svěřuji mé zásluhy duchovnímu dobru všech mých ctitelů, kteří mi budou sloužit, kteří mě budou vzývat a kteří budou u mě hledat pomoc, aby se stali hodnými tvé milosti a tvého smilování, aby jednou mohli mít podíl na životě věčném.

Za čtvrté si, Pane, přeji, abys byl s ohledem na mé útrapy a utrpení laskavý ke všem hříšníkům, kteří pocházejí z Adamova pokolení, aby mohli opustit ten nešťastný stav přebývání ve hříchu. Od této hodiny se za ně budu neustále ve tvé přítomnosti modlit, dokud bude existovat svět.

Toto, můj Pane a Bože, je má poslední vůle, kterou ve všem podřizuji tvé vůli.“

Maria, vím, že nemůžu brát slova této závěti jako něco, co se s jistotou událo. Ale to není důležité. Vidím v tomto záznamu mnoho vlastností tvého ducha, Maria. Vidím tě jako osobu zcela svobodnou od všeho pozemského. Když jsi žila na zemi, používala jsi, Maria, to, co bylo pozemské, ale byla jsi oddána jen Bohu a jen jemu náleželo tvé srdce. A to, co je stvořené, co je pozemské a lidské, jsi používala do té míry, aby ti to nebránilo více milovat a více se zasvěcovat Bohu.

Tvé srdce, Maria, bylo naplněno vděčností za všechno, čím tě Bůh obdaroval. Celý tvůj život byl písní chvály Bohu za velké věci, které ti učinil.

Ve svém srdci jsi, Maria, měla církev a všechny lidi. Všechno jsi obětovala nejprve Ježíši v tajemství jeho vtělení, narození a života na zemi, a pak jsi vše dělala pro církev, mystické tělo Kristovo. Maria, milovala jsi a stále miluješ nás, ubohé

hříšníky a neustále se za nás přimlouváš u Boha a vyprošuješ nám spásu a život věčný s Bohem.

Neočekávala jsi od Boha mimořádné milosti a privilegia. Nečekala jsi, že obdržíš milost nanebevzetí, ale přijímala jsi všechno, co ti Bůh dával. Přijímala jsi to s vděčností a chválou.

Maria, toužím žít ukrytý ve tvém srdci a učit se od tebe životu v plnosti, životu, který je soustředěn na Boha a usiluje o plnění jeho nejsvětější vůle. Nechci nic, co je pozemské. Toužím mít srdce v plnosti svobodné pro Boha a připravené přijímat všechny jeho milosti. V tobě, Maria, toužím žít s důvěrou, důvěrou bez omezení a bez výhrad; tak jako ses Bohu odevzdala ty – navěky, navždy.

V tobě, Matce, která byla vzata do nebe, vidím novou Evu. Evu, která překonala satana, pošlapala jeho pýchu a chrání své děti před jedem pokušení a nedůvěry. Maria Nanebevzatá, odevzdávám ti sebe, své blízké a všechny lidi a prosím, ved' nás bezpečnou cestou ke spáse do života věčného s Bohem.

Amen.

Ave Maria!